

Шарль П'єр Бодлєр

Народився 9 квітня 1821 в Парижі. Його батько, Франсуа Бодлер, походив з селян, який в епоху Наполеона став сенатором. В рік народження сина йому виповнилося 62 роки, а дружині було всього 27 років. Франсуа Бодлер був художником, і він з раннього дитинства прививав сину любов до мистецтва, водив його по музеях і галереях, знайомив зі своїми друзями-художниками.

9 квітня 1821, — † 31 серпня 1867

В шестирічному віці хлопець втратив батька. Через рік матір Шарля вийшла заміж за генерала Опіка; стосунки з вітчимом у хлопця не склалися. Заміжжя матері справило важкий вплив на характер Шарля, який в підлітковому віці в піку вітчиму і матері часто вчиняв поступки, які шокували суспільство. Його вітчим — офіцер французької армії Жак Опік (1789–1857), згодом зробив блискучу військову (генерал), дипломатичну (посол у Мадриді) і політичну (сенатор) кар'єри. В 1832 сім'я переїхала в Ліон. 1833 року Бодлер вступив до ліонського Королівського коледжу і мешкав у пансіоні.

(генерал Опік)

- Відвертий, чесний і дисциплінований, Опік все ж таки не був звичайним солдафоном, хоча й зовсім не знався на мистецтві. Бодлер до самої смерті вітчима не пробачив йому, що той «забрав» у нього матір.
- Після повернення сім'ї в Париж в 1836 Бодлер продовжив освіту в Ліцеї Людовіка Великого; він знову жив у пансіоні, суворий режим якого вітчим вважав необхідним для виховання непокірного пасинка. В 1837 Бодлер написав свій перший вірш «Несумісність» (Incompatibilite). В 1839 його виключили з Ліцею, але вже в серпні він здав іспити на бакалавра.

- Шарль закінчив коледж Людовіка Великого і, отримавши ступінь бакалавра, відчув, що не хоче більше продовжувати навчання. Це був акт протесту і звільнення — він вирішив стати "творцем".
- Бодлер приятелював з молодими літераторами і навіть насмілювався заговорити на вулиці з самим Бальзаком. Юнак не уникав сумнівних знайомств, вів богемне життя.
- В результаті — хвороба століття "сифіліс" на все подальше життя стала причиною нервових зривів, фізичних недомагань, депресії, нудьги, тривоги Шарля Бодлера.
- В 1841 батьки відправили його в морську подорож до Атланти, щоб врятувати його від цього середовища. Але у вересні Бодлер перериває плавання і кілька місяців живе на о. Маврикій. В 1842 — повертається в Париж. Після досягнення повноліття Бодлер успадковує батьківські 75 тис. франків

Ch. Baudelaire

-
- Ці гроші він витрачає надто швидко і безоглядно — на розваги, повій, на створення іміджу денді (денді - чоловік, який підкреслено стежить за «лоском» зовнішнього вигляду та поведінки).
 - Бодлер усіма можливими засобами намагався вразити своїм зовнішнім виглядом: оксамитовий камзол, як у венеціанських аристократів; чорний фрак з циліндром на голові; вільна блуза, яку він вважав новою власною формою дендизму.

Хоча елегантна зовнішність і манери Бодлера справляли враження на жінок, він не намагався завести серйозні стосунки з порядною жінкою.

- Гіпертрофована саморефлексія, нерішучість, невпевненість у собі як в чоловікові підштовхували його шукати жінку, поруч з якою він відчував би свою беззаперечну вищість, при цьому нічого не пояснюючи і не виправдовуючись.

- Такою жінкою стала Жанна Дюраль, статистка одного з паризьких маленьких театрів. Протягом 20 років вона була його постійною коханкою, хоча не відзначалась ані красою, ані розумом, ані талантом.

Jeanne Duval 1865 art print by Charles Pierre Baudelaire.

-
- За два роки він розтратив третину успадкованих грошей. У 1844 за рішенням сімейної ради над Бодлером встановлюється опіка. Причиною стала наркотична залежність Бодлера і легковажне ставлення до отриманого спадку. Він гостро переживає приниження. Таким опікуном став нотаріус Ансель, який вів грошові справи Бодлера і видавав йому певну незначну суму щомісячно. В 1845 робить спробу самогубства. Наприкінці 1845 року остаточно пориває з вітчимом. Того ж року відбувся його літературний дебют: у журналі «Художник» (Artiste) публікується сонет «Дамі креолці» (A une dame creole), складений ще в період його перебування на Маврикії. Тоді ж він заявляє про себе як про тонкого цінителя живопису, написавши есе про художній салон 1845 року. («Салон 1845 року», Le salon de 1845); з цього часу Бодлер став одним з головних літературних і художніх критиків свого часу.

- У 1862 р. на повний голос "заговорила" давня хвороба Бодлера — почастишали напади запаморочення, жару, безсоння, майже божевілля. Він практично нічого не пише, одягнений в лахміття, годинами ходить вулицями, намагаючись "загубитися" в натовпі. Але все ж таки знаходить в собі сили читати лекції і домовитися про видання своїх творів.
- Катастрофа сталася 4 лютого 1866 р., коли під час відвідання церкви Бодлер непритомніє.

- У нього виявляють ознаки паралічу, часткову, а пізніше і остаточну втрату здатності говорити. У липні його перевозять до Парижа, де він і помер.

Дата издания:27.10.1951

конец показа слайдов

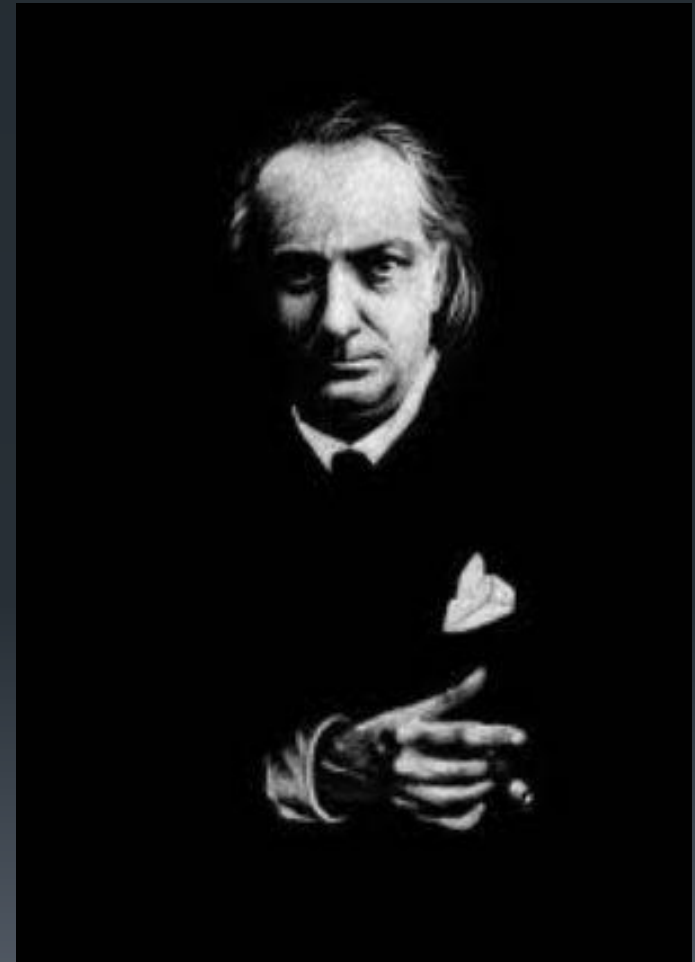
Збірка “Квіти зла”

Історія її створення.

- Кінець 1840-х років: намір написати книгу віршів «Кола пекла» (за аналогією з твором Дайте «Божественна комедія»).
- 1857 р.: випуск збірки «Квіти Зла» (у перекладі з французької може звучати як «Квіти Хвороби»). За цю книгу автора було притягнуто до суду, деякі вірші заборонені за «антиморальність». Тільки у 1946 році цей присуд скасовано.
- Збірка вийшла у червні 1857 і одразу потрапила в поле зору не лише читачів, а й прокуратури, яка відкрила судову справу і звинуватила поета в "зневажанні релігії".

Бодлер був наляканий майбутнім судом, але ще більшою мірою його образило саме звинувачення суду: "жорстоку книгу", в яку він вклав все своє серце, всю свою ніжність, всю свою релігію, всю свою ненависть", судді оголосили брутальною порнографією — твором, який містить "непристойні й аморальні місця й вислови".

Назву збірки поет шукав довго, зате вона виявилася напрочуд місткою і виразною, адже сфокусувала в собі не лише суперечності епохи, а й протиріччя самого Бодлера. Назва збірки підкреслила головну думку - привабливість зла для сучасної людини. У стислій формі автор передав власне сприйняття сучасного світу як царства зла й водночас його власне бачення цієї сумної реальності. Збірка трактувалася сучасниками як поетизація аморальності. Але сам Бодлер стверджував, що книгу треба оцінювати цілісно, лише тоді з неї впливе жорстокий моральний урок.

-
- Збірка "Квіти зла" створювалася поетом упродовж усього життя й увібрала все найкраще з його поетичної спадщини. У цьому плані вона схожа на "Листя трави" Уїтмена чи "Кобзар" Т. Шевченка. Збірка - цілісний твір, де всі частини й окремі вірші органічно пов'язані. Книга мала посвяту, вступ і складалася із 6-ти циклів, об'єднаних за проблемно-тематичним принципом. Ліричний герой Бодлера роздвоєний: він розривався між ідеалом духовної краси та красою зла ("**Хвора муза**", "**Ідеал**", "**Гімн красі**"). Тому вихідною позицією бодлерівської творчості стало напружене протиставлення добра і зла, Бога і Сатани. Зло було об'єктом художнього дослідження у Бодлера. Поет розглядав його як специфічну форму добра. Його не полишала надія на перемогу добра.

-
- Перший розділ "Сплін та ідеал"
 - Другий розділ «Паризькі картини»
 - У третьому розділі , Вино (Le Vin) , він намагається знайти забуття у вині та наркотиках.
 - Четверта глава , Квіти зла (Fleurs Du Mal) - це цикл спокус , незліченних гріхів , перед якими він не встояв.
 - У п'ятому розділі , Заколот (Rvolte) , кинутий лютий виклик долі .
 - Остання глава , Смерть (La Mort) , означає кінець мандрівки .Рух сюжету відбивається в складових книги "розділах " , в утворюючих ' главах ' різних циклах і, нарешті , в окремих віршах , які , подібно всього збірника в цілому , часто теж укладають у собі якийсь цикл . Символом звільнення постає море, що займає настільки важливе місце в поезії Бодлера ;одночасно це символ нескінченного , виснажливого кружляння , яка не може дати спокою й відпочинку .

- Поетові було невідоме походження краси: можливо, вона зійшла з небес, а може – піднялася з морської безодні. Але сама краса зробила світ ближчим. Не випадково у передмові до "Квітів зла" Бодлер сформулював основний пункт своєї естетичної програми як "видобування краси із зла". Нерідко у Бодлера слова і поєднання слів позбавлені точного логічного значення, що спричиняло несподівані асоціації, непевні уявлення, невизначені настрої.

CHARLES
BAUDELAIRE

LES FLEURS DU MAL
LES ÉPAGES

ШАРЛЬ
БОДЛЕР

ПОЕЗІЇ

з французької

Київ
Видавництво художньої літератури
· Дніпро ·
1989